

[Miljøministeren]

overvågningsarbejde. Dette var et andet eksempel.

Et tredje er, at Landbrugsministeriets Vildtforvaltning var medudgiver af den samling rødlistes over truede dyr og planter, som Skov- og Naturstyrelsen udgav i efteråret 1986. Det er jo et væsentligt led i naturovervågningsarbejdet.

Og med hensyn til konkrete naturovervågningsprojekter finder der ligeledes en koordination sted, f.eks. i form af samarbejde om en arbejdsdeling vedrørende overvågning af Ramsarområderne og af EF-fuglebeskyttelsesområderne, og mange af vildtreservaterne er jo beliggende netop i disse områder; det er dér, det foregår. For øvrigt er Skov- og Naturstyrelsen modsat også repræsenteret i Vildtforvaltningens reservatudvalg. Men derudover finder der daglige konsultationer sted om alle spørgsmål af fælles interesse.

Samarbejdet er altså i god gænge, men jeg skal gerne undersøge, om det specielle punkt, som hr. Leif Hermann nævner, også er omfattet af samarbejdet, og så give besked.

Leif Hermann (SF):

Jeg har endnu mere grund til at takke for svaret, end jeg havde før.

Så vil jeg godt spørge ministeren: findes der nogen formel samarbejdsaftale, der samtidig også afgrænser, så man undgår dobbelt-administration i naturovervågningsarbejdet?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Nej, mig bekendt findes der ikke nogen formaliserede aftaler, men som jeg her har nævnt, foregår samarbejdet faktisk i alle de samspil, som er nødvendige. Netop dette, at begge parter arbejder sammen også i det daglige, gør jo, at hvis der opstår problemer, kan de tackles ret omgående.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 633**7) Til miljøministeren af:****Albrechtsen (VS):**

»Vil ministeren efter fremkomsten af slutrapporten fra Centeret for Jordøkologi fortsat fastholde påstanden om, at landbrugets forurening uden bindende indgreb over for kunstgødningsforbruget kan begrænses til

strækkeligt til at sikre overholdelsen af målsætningen i Folketingets dagsorden af 18. november 1986?«

Skriftlig begrundelse

Hovedproblemet i regeringens handlingsplan for havmiljøet var allerede før fremkomsten af den meget omtalte rapport fra Centeret for Jordøkologi, at især landbrugets forurening ikke bliver begrænset tilstrækkeligt til at sikre overholdelse af miljømålsætningen i Folketingets dagsorden af 18. november 1986.

Bruger man de nye tal, skal f.eks. markbidraget reduceres med yderligere 20.000 t i forhold til handlingsplanen. Og allerede i handlingsplanen står det klart, at målsætningen om halvering af kvælstofudledningen i løbet af tre år ikke kan overholdes. Med de nye oplysninger må det stå klart for enhver, at handlingsplanen er gennemhullet; hvis målet skal nås, er det ganske klart, at der skal ske direkte indgreb over for forbruget af kunstgødning.

I modsætning til landbrugsministeren kendte ministeren ikke under de afsluttende forhandlinger de nye tal. Det er derfor uforståeligt, hvis ministeren nu vil hævde, at de nye tal ikke skal have konsekvenser for handlingsplanen. De nye tal understreger jo, at situationen er endnu værre, og det må da nødvendigvis føre til en opstramning af planen.

Albrechtsen (VS):

Takket være den meget omtalte »klap-torsk« har vi nu kendskab til Miljøstyrelsens nye rapport om landbrugets forurening. Hele sidste uge kørte debatten noget af sporet, fordi det hele kom til at dreje sig om landbrugsministerens illoyalitet, og det er jo et meget alvorligt problem, som det kan være svært at forstå at ministeren kan leve med.

Men det allervigtigste problem er imidlertid, at den nye rapport viser, at forureningsproblemerne, især når det gælder det såkaldte markbidrag, er endnu alvorligere, end ministeren havde kendskab til, da regeringen færdiggjorde handlingsplanen. Dette spørgsmål har altså til formål at sørge for, at man kommer i gang med den egentlige og helt afgørende diskussion, nemlig om, hvorvidt